

Arrest

nr. 180 994 van 19 januari 2017
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 mei 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 25 maart 2016 houdende bevel om het grondgebied te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 25 april 2016.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 januari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VANHALST, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 april 2009 komen verzoeker en zijn echtgenote België binnen en dienen een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 16 september 2010 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de beschermingsstatus. Bij arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 54 953 en 54 954 van 27 januari 2011 worden aan verzoeker en zijn echtgenote eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 30 april 2010 dienen verzoeker en zijn echtgenote een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 19 augustus 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag ongegrond wordt verklaard. Bij arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) nr. 76 362 van 29 februari 2012 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 13 maart 2012 dienen verzoeker en zijn echtgenote een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 10 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk is.

Op 18 september 2012 dienen verzoeker en zijn echtgenote een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 5 november 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 13 december 2012 worden ten opzichte van verzoeker en zijn echtgenote bevelen genomen om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13*quinqüies*). Bij arresten van de Raad nr. 130 621 en nr. 130 620 van 30 september 2014 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 28 januari 2013 wordt de beslissing van 5 november 2012 ingetrokken.

Op 22 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een nieuwe beslissing inzake de aanvraag van 18 september 2012, waarbij deze onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 106 196 van 1 juli 2013 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 22 februari 2013 neemt de gemachtigde t.a.v. verzoeker en zijn echtgenote een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod voor drie jaar (bijlage 13*sexies*). Bij arresten van de Raad met nr. 108 446 en nr. 108 447 van 22 augustus 2013 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 13 mei 2013 dienen verzoeker en zijn echtgenote een vierde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 2 juli 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard en worden ten opzichte van verzoeker en zijn echtgenote bevelen genomen om het grondgebied te verlaten.

Op 4 juli 2013 hebben verzoeker en zijn echtgenote een vijfde aanvraag ingediend om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 12 augustus 2013 wordt deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 23 augustus 2013 worden de beslissingen van 2 juli 2013 ingetrokken.

Op 27 augustus 2013 neemt de gemachtigde, na vernietiging, een nieuwe beslissing dat de aanvraag van 18 september 2012 onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 123 010 van 24 april 2014 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 19 september 2013 neemt de gemachtigde, na intrekking, een nieuwe beslissing waarbij de aanvraag van 4 juli 2013 onontvankelijk wordt verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 123 012 van 24 april 2014 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 19 september 2013 worden ten opzichte van verzoeker en zijn echtgenote bevelen genomen om het grondgebied te verlaten. Bij arresten van de Raad nr. 123 008 en nr. 123 011 van 24 april 2014 worden de beroepen tegen deze beslissingen verworpen.

Op 13 november 2013 dienen verzoeker en zijn echtgenote een zesde aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 10 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing dat deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard.

Op 15 april 2014 dienen verzoeker en zijn echtgenote een zevende aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 16 mei 2014 wordt beslist om de beslissing van 10 maart 2014 in te trekken.

Op 27 juni 2014 neemt de gemachtigde de beslissing waarbij de aanvragen van 18 september 2012, 13 november 2013 en 15 april 2014 onontvankelijk worden verklaard. Bij arrest van de Raad nr. 161 192 van 2 februari 2016 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 12 augustus 2014 dienen verzoeker en zijn echtgenote samen met andere familieleden, een achtste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 23 september 2014 wordt deze aanvraag ontvankelijk verklaard en worden alle familieleden in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 29 september 2014 dienen verzoeker en zijn echtgenote een negende aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 21 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij de aanvraag van 12 augustus 2014 ongegrond wordt verklaard. De attesten van immatriculatie worden ingetrokken. Bij arrest van de Raad nr. 161 194 van 2 februari 2016 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

Op 21 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing waarbij de aanvraag van 29 september 2014 onontvankelijk wordt verklaard in hoofde van verzoeker. Bij arrest van de Raad nr. 161 195 van 2 februari 2016 wordt deze beslissing vernietigd.

Op 21 oktober 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing waarbij de aanvraag van 29 september 2014 onontvankelijk wordt verklaard in hoofde van zijn echtgenote. Bij arrest van de Raad nr. 161 193 van 2 februari 2016 wordt dit beroep verworpen.

Op 18 juni 2015 dient verzoekers echtgenote een tiende aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Op 17 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing waarbij deze aanvraag onontvankelijk wordt verklaard. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 177 156.

Op 24 maart 2016 worden de aanvragen op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 18 september 2012, 13 november 2013, 15 april 2014 en 29 september 2014 ongegrond verklaard ten aanzien van verzoeker. Het beroep tegen deze beslissing is gekend onder het rolnummer 189 018.

Op 25 maart 2016 wordt de aanvraag van 15 april 2014 onontvankelijk verklaard ten aanzien van verzoekers echtgenote.

Op 25 maart 2016 worden ten opzichte van verzoeker en zijn echtgenote bevelen genomen om het grondgebied te verlaten. Het beroep tegen het bevel ten opzichte van verzoekers echtgenote is gekend onder het rolnr. 189 016. Het bevel ten opzichte van verzoeker is de bestreden beslissing:

“De heer, die verklaart te heten:

Naam + voornaam: S., M.

geboortedatum: (...)1958

geboorteplaats: M.

nationaliteit: Armenië

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig visum"

Op 29 juni 2016 worden verzoeker en zijn echtgenote aangetroffen in illegaal verblijf, er wordt een administratief verslag vreemdelingencontrole opgesteld.

Op 29 juni 2016 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissingen waarbij aan verzoeker en zijn echtgenote bevelen worden gegeven om het grondgebied te verlaten met beslissing tot vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Op 29 juni 2016 neemt de gemachtigde tevens inreisverboden ten opzichte van verzoeker en zijn echtgenote.

Het beroep tot nietigverklaring tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies) en het inreisverbod (bijlage 13sexies) genomen ten opzichte van verzoekers echtgenote werd verworpen bij arrest nr. 179 848 van 20 december 2016.

Het beroep tot nietigverklaring van verzoeker gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13septies) en het inreisverbod (bijlage 13sexies) in zijn hoofde is gekend onder het rolnr. 191 682.

Verzoeker en zijn echtgenote hebben elk een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingesteld tegen de bevelen genomen in hun hoofde. Bij arresten van de Raad nr. 171 265 en nr. 171 266 van 5 juli 2016 werden deze vorderingen verworpen.

Op 16 september 2016 worden verzoeker en zijn echtgenote gerepatrieerd.

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of van een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd, blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118). Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het actueel karakter van het belang houdt in dat het belang moet voorhanden zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep tot nietigverklaring, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak doet over het beroep.

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling, m.a.w. een nadeel erdoor ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen, een nuttig effect sorteren.

Uit informatie verschaft door de verwerende partij en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gerepatrieerd op 16 september 2016. Het bevel om het grondgebied te verlaten werd bijgevolg uitgevoerd.

Bijgevolg blijkt niet dat verzoeker nog enig actueel belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

Een verzoeker die zijn belang bij het door hem ingestelde annulatieberoep bij de Raad zou willen bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor zijn proces tonen. Wanneer zijn belang op grond van relevante gegevens in vraag wordt gesteld, moet hij daarover standpunt innemen en het actuele karakter van zijn belang aantonen (RvS 18 december 2012, nr. 221.810).

Het gegeven van de repatriëring van verzoeker werd ter zitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. De raadsman van verzoeker meent dat het belang bestaat uit de vernietiging van het bevel door de Raad of het nemen van een andere beslissing door het bestuur, verzoeker kan ter plaatse niet de nodige zorgen verkrijgen, er is een schending van artikel 3 van het EVRM, verzoeker werd vroegtijdig uit het land gezet, de latere bijlage 13septies werd uitgevoerd zonder dat het beroep tegen een eerder bevel (= huidig beroep) werd afgehandeld, er worden zaken uitgevoerd voordat men weet waarover het feitelijk gaat, verzoeker is ernstig ziek.

Er wordt opgemerkt dat de omstandigheid dat een beroep werd ingesteld tegen een bevel om het grondgebied te verlaten, niet verhindert dat dit bevel wordt uitgevoerd, gezien zulk beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen schorsende werking heeft. De overige uiteenzetting van verzoeker betreft zijn gezondheidstoestand maar toont niet aan dat verzoeker nog een belang heeft bij het beroep. De bestreden beslissing werd uitgevoerd, het beroep is zonder voorwerp, verzoeker getuigt niet meer van het rechtens vereiste belang bij het beroep.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien januari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET